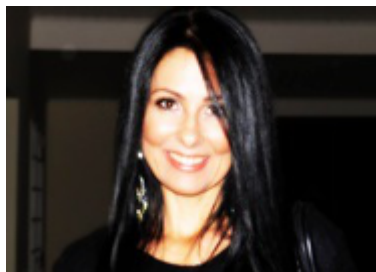

Mediumizm, media i mentalna łączność między istotami – część 1

Mediumizm jest częścią wielkiego Bożego i Naturalnego Prawa, dlatego stanowi ważne zagadnienie. Każdy człowiek posiada zdolności mediumiczne i nawet jeśli przejawiają się w bardzo prosty sposób, wyrażają zdolność do postrzegania, odbierania wpływu lub po prostu bycia inspirowanym, dotkniętym przez inne umysły, zarówno te zanurzone w świecie fizycznym, jak też znajdujące się poza nim.

W *Księdze Mediów* (rozdział XIV, punkt 159) Kardec wyjaśnia, że “każda osoba, która odczuwa wpływ Duchów, o jakiegokolwiek intensywności, jest medium. Zdolność ta jest jedną z przyrodzonych ludzkiej naturze i nie stanowi żadnego przywileju (...). Można więc powiedzieć, że każdy jest medium, w mniejszym lub większym stopniu”.

Warto rozszerzyć nieco tę koncepcję, abyśmy mogli dokonać ważnych rozróżnień. Słowo *medium* odnosi się głównie do zdolności danej osoby do pośredniczenia pomiędzy dwoma planami życia (światem fizycznym i duchowym). Tak więc medium to “ktoś pośrodku”, łączący się z umysłami bądź miejscami z innego wymiaru, kto następnie uzewnętrznia wszystkie swoje spostrzeżenia. Mówimy o osobie, która przynosi spostrzeżenia z innego wymiaru życia do wymiaru, w którym została umieszczona.

Z tego punktu widzenia możemy powiedzieć, że wszyscy posiadamy

dar mediumizmu, lecz nie wszyscy postępujemy jak media (gdy idzie o mediumiczną aktywność).

Ktoś może podlegać wpływowi innego umysłu, ale nie zawsze służy jako "most" pomiędzy dwoma planami, nie używa też swoich zdolności mediumicznych, by wywoływać pewne fenomeny (malarstwo mediumistyczne, psychografia, mediumizm fizyczny itd.) Można powiedzieć, że większość ludzi nie jest nawet świadoma, że odbiera wpływ innych istot.

Wiele mówi się o mediach, jako o osobach bardziej wyczulonych na duchowe wpływy, postrzegających w większym zakresie konkretne działania i obecność duchów (wcielonych lub niewcielonych) – ludziach wytwarzających różne fenomeny, związane ze zdolnościami ich perispiritu (ciała duchowego).

W tym samym rozdziale przytoczonej wyżej książki, Kardec wskazuje, że "zdolność mediumizmu nie manifestuje się zawsze tak samo. Media zazwyczaj mają specjalne rodzaje zdolności do wywoływania różnych rodzajów fenomenów. Media możemy klasyfikować według rodzajów produkowanych efektów. Wyróżniamy głównie następujące grupy: media od efektów fizycznych, media wyczuwające lub wrażliwe, media słyszące, mówiące, widzące, somnambuliczne, leczące, pneumatograficzne". (Księga Mediów, Rozdział XIV).

Ten artykuł nie ma na celu analizowania powyższych typów mediumizmu, często zresztą omawianych w centrach spirytystycznych. Kto pragnie dowiedzieć się więcej na ten temat, powinien sięgnąć do "Księgi Mediów", gdyż jest to najlepsza książka dla ludzi, którzy uważają się za bardziej wrażliwych i pragną mocniej rozwinąć swoje zdolności.

Praca mediumistyczna stanowi poważne zadanie, które wymaga więcej niż sama miłość, wymaga także praktyki ciągłego studiowania, czujności i oddania. Medium jest narażone na pomyłki i upadki.

W tym artykule spróbuję ukazać miejsce mediumizmu w naszym

codziennym życiu, poruszam kwestię natury myśli, możliwości ich dostrojenia oraz zagadnienie połączeń nawiązywanych między naszym umysłem a odrębnymi istotami.

Natura Myśli – czym właściwie są myśli? Skąd pochodzą i co powodują?

Istnieją różne teorie na ten temat. Nie będę się nad nimi rozwodzić (jest ich wiele), gdyż dyskusja na temat relacji umysł-mózg ciągle pozostaje przedmiotem naukowych dysput na wielu uniwersytetach całego świata. Akademickie środowisko nie osiągnęło jeszcze konsensusu w tej sprawie.

Jeśli dla skrótowego przedstawienia podzielić te teorie na dwie grupy, możemy powiedzieć, że niektórzy neurobiolodzy – ci opierający się na teoretycznych podstawach (filozoficznych) materializmu/redukcjonizmu – twierdzą, iż umysł jest wytworem kory mózgowej. Myśli są po prostu częścią tak rozumianego umysłu, produktem ubocznym złożonych połączeń neuronów w mózgu.

“Oni wierzą, że w ludzkim mózgu znajduje się odpowiedź, że umysł nie istnieje lub jest jedynie produktem (dla niektórych epifenomenem, nieefektywnym produktem ubocznym) chemicznych i elektrycznych aktywności mózgu”. – wyjaśnia dr Aleksander Moreira-Almeida z Uniwersytetu Juiz da Fora, w swoim artykule na ten temat. Według powyższej teorii wszystko jest materialne i nic nie zdoła przetrwać śmierci ciała materialnego.

Jednakże coraz więcej naukowców argumentuje, że istnieją mocne dowody wskazujące, iż umysł jest czymś zewnętrznym względem ciała i to on nadaje ton funkcjom mózgu oraz procesom fizjologicznym.

Wielu naukowców (można do nich zaliczyć także dr. Aleksandra Mereira-Almeida) kontynuuje poważne badania nad fenomenem NDE – zjawiskami doświadczeń z pogranicza śmierci. Materialistyczne teorie nie są w stanie wyjaśnić, w jaki sposób ludzie doświadczają żywych i skomplikowanych myśli oraz

obrazów, które są później potwierdzane jako prawdziwe, choć w ich powstaniu aktywność mózgu najwyraźniej nie brała udziału.

Dla nas, którzy rozważają kwestię mediumizmu i oddziaływań Duchów, oczywistym jest, że umysł jest czymś odrębnym od ciała, istniejącym już przed jego powstaniem i zdolnym do przetrwania jego śmierci. Jest też oczywiste, że myśli są wynikiem działania umysłu, a nie samego mózgu.

Mózg, ta niezwykle złożona, zmienna i posiadająca duże możliwości maszyna, może tworzyć powtarzalne ścieżki synaptyczne, torując ciągłość tych samych myśli, nawet gdy umysł (dusza) nie chce ich już powtarzać. Warto dodać, że takie „uzależnienie” [skłonność do powtarzania] występuje tylko wskutek działania wielu powtarzających się bodźców umysłu.

Wskutek silnego, negatywnego doświadczenia interakcji z drugą osobą, człowiek może rejestrować to wydarzenie w swoim polu emocjonalnym jako awersyjne, może powtarzać gniewne myśli przeciwko temu, kto popełnił rzekome zło. Po pewnym czasie cały mózg będzie przesiąknięty tą naturą myśli. W rezultacie będą one nawracać, nawet gdy staną się już szkodliwe. Co więcej, takie powtarzające się myśli kończą się tworzeniem specyficznej aury wokół doświadczającej ich osoby.

Fluidy (energia aury) ulegają transformacji, pochłaniając ton nadawany przez rządzący nimi umysł. Kardec powiedział, że „złe myśli psują fluidy duchowe, tak jak szkodliwe wyziewy psują świeże powietrze”. (Księga Mediów, rozdział XIV, poz. 16).

Można zatem wnioskować, że wokół osoby, rodziny, miasta, narodu lub planety istnieje swoista atmosfera duchowa, która zmienia się w zależności od moralnej natury zgromadzonych w danym miejscu Duchów.

Fluidyczna Atmosfera i jej dostrajanie – Emmanuel [duch przekazujący informacje przez medium] w swojej książce „Roadmap”, wyjaśnia, że „jesteśmy inspirowani przez

bezcieleśnych i wcielonych przyjaciół, wspomaganych przez opiekunów, na każdym planie naszego życia, wliczając w to naszą sferę mentalną. Stąd bierze się ciągle odnawiająca się potrzeba/nakaz rozwoju w kierunku nieskończonego dobra”.

Kwestia natury myśli jest czymś znacznie poważniejszym niż niektórzy sądzą. [Na przykład] Jezus powiedział, że cudzołóstwo zaczyna się w myślach i że już na tym etapie stanowi poważny problem. W książce “W Domenie Mediumizmu” podyktowanej przez Ducha Andre Luiza, spisanej przez psychografię Chico Xaviera, Duchowy mentor, Aulus, skomentował, że “wyrzucamy z siebie aktywną energię naszej własnej myśli, tworząc wokół naszą indywidualność, generując środowisko psychiczne, które jest specyficzne dla każdej osoby (...). Nasz umysł jest jądrem inteligentnych sił, wydzielającym subtelną plazmę, która nieustannie rozwija się razem z nim, dostarczając wyobraźni elementów wykorzystywanych w jej konstrukcjach i projektach”.

Ale na tym nie poprzestajemy. Oprócz uzewnętrzniania naszych form myślowych, zmieniamy także fluidy i dostrajamy się do innych umysłów w zależności od jakości ich myśli. Doradca duchowy mówi również, że „tam, gdzie jest myśl, są też prądy mentalne, a tam, gdzie istnieją prądy mentalne, istnieją powiązania. Wszystkie powiązania są współzależnością i wzajemnym wpływem”.

Kładziemy tutaj nacisk na kwestię mentalnego dostrojenia, naturalnego Prawa, które sprawia, że żyjemy w reżimie psychicznej oraz organicznej współzależności, co natura pokazuje nam każdego dnia. Dlatego też idea [istnienia] całkowitej indywidualności i absolutnej intymności myśli jest błędna. Do tej płynnej atmosfery, którą tworzymy, przyłączają się bezcieleśne istoty o podobnych skłonnościach moralnych i wibracyjnych, za pośrednictwem tego samego Prawa (mentalnego dostrojenia).

Z tego powodu Wyższe Duchy zalecają, aby nasze postępowanie w

tym życiu było jak najwznioślejsze. Istota, która żyje oddając się pesymizmowi i złym myślom, ma wokół siebie mroczną duchową atmosferę, do której zbliżają się chore duchy. Pojawiają się udręki, smutki i poczucie beznadziejności, tworzy się przygnębiający obraz fizyczno-psychiczny, który jednak możemy modyfikować, gdy realizujemy nauczanie moralne Jezusa.

Perispirit (ciało duchowe), medium i różne wymiary, w których istnieje życie – Kardec był bardzo staranny, gdy spisywał Doktrynę Duchów. Istniała konieczność stworzenia nowych słów dla opisanie nowych koncepcji w celu uniknięcia zamieszania. Wśród tych słów znalazł się termin "perispirit" określający fluidyczną powłokę, która nadaje kształt duszy, składającej się z subtelnej materii, niewidocznej dla fizycznych oczu. Już przed Kardekiem różne kultury mówiły o duchowym cieple, używając nazw, które podkreślały jego szczególne właściwości, jak np. Centra Mocy (Czakry, u Hindusów), które tak dobrze opisał później Duch Andre Luiz.

Zalmino Zimmermann w książce „Perispirit” wyjaśnia, że ciało duchowe „jest subtelną i wieczną powłoką duszy, która umożliwia jej interakcję ze środkami duchowymi i fizycznymi” (Rozdział I, s. 23.). Posiada właściwość przestrzenności (może być poddana pomiarowi masy) i jasności (może być mniej lub bardziej świetlista, zgodnie z ewolucyjną charakterystyką duszy).

Inną właściwością perispiritu jest przenikliwość, dzięki której duchy mogą przekraczać ściany lub dowolną fizyczną barierę. Jednak zmarli, którzy są wciąż bardzo przywiązani do materii, mogą nie być w stanie pokonać fizycznych przeszkód. Dzieje się tak wskutek ich niskiego potencjału wibracyjnego, który warunkuje możliwości tych duchów (ich ciało duchowe [perispirit] jest ubrane w gęstsza materię).

Źródło: <http://www.oconsolador.com.br/>; autor: Claudia Gelernter

Wykorzystana literatura:

Allan Kardec

- *"Księga Mediów"*,
- *"Ewangelia według spirytyzmu"*,
- *"Księga Duchów"*,
- *"Geneza"*

Alexander Moreira-Almeida,

- *"Odkrywanie relacji umysł-mózg: refleksje i wytyczne,"* – t. 40, nr 3, Sao Paulo 2013.

Francisco Candido Xavier,

- *"Road Map"*, przekazy podyktowane przez Ducha Emmanuela
- *"W Domenie Mediumizmu"* podyktowane przez Ducha Andre Luiza.
- *"Pomiędzy Niebem a Piekłem"* podyktowane przez Ducha Andre Luiza,

Zalmino Zimmermann, – *"Perispirit"*